

Irailaren 19an
URTEAN ZEHARREKO 25. IGANDEA

Agurra

Aita errukitsua eta Jainko poz-emailea izan bedi zuekin.

Sarrerako oharpena

Jaunak eusten gaituela, adoretzen gaituela eta argitzen gaituela aitortzen dugu Eukaristia ospatzean. Maisuari jarraitzeak, gainera, zerbitzu eta apaltasun jarrera eskatzen digu ezinbestez. Hori da Jesusekin bat egiteko bidea.

Damu-otoitza

Senideok: Aitor ditzagun geure bekatuak, misterio santuak ospatzeko gai izan gaitezen.

—Jesus Jauna, bihotz-urratuak salbatzera bidalia: erruki, Jauna.

—Jesus Jauna, bekatariei dei egitera etorria: Kristo, erruki.

—Jesus Jauna, gure alde otoitz egiteko, Aitaren eskuinaldean zaituguna: Erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahaltua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira.

Otoitza

Oi Jainko,

lege nagusi hau eman diguzu agindu guztien oinarri:

Zu eta lagun hurkoa maitatzea;

egizu, zure aginduak betez, hel gaitezela betiko bizira.

Zure Seme Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez,

Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean

Jainko eta Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.

Hitzaren liturgiari oharpena

Jainkoaren Jakinduria barneratzen gaitu gaurko Hitzaren liturgiak: gure egoismoa utzi eta bihotz apalez besteen onerako bizitzeko deia jasoko dugu. Entzun arretaz.

Lehenengo irakurgaia (*Jkd 2, 12a. 17-20*)

Jakinduria liburutik

Honela zioten gaiztoek: «Jar diezazkiogun sareak zintzoari; ikus dezagun esaten duena egia den ala ez, azter dezagun nolako amaiera duen ikusteko. Benetan Jainkoaren seme baldin baldin bada, etorriko zaio hura zintzoari laguntzera eta libratuko du etsaien eskuetatik.

Irainak eta oinazeak jasanaraziko dizkiogu, haren lasaitasuna ezagutu eta pazientzia probatzeko. Heriotza lotsagarria kondenatuko dugu, bere esanetan, Jainkoa alde aterako baitzaio».

Erantzun-salmoa (*Sal 54 [53], 3-4. 5. 6 eta 8*)

Jau - na da gu - re Sal - ba - tzai - lle - a. Gu -
re in - da - rra e - ta pa - ke - a.

- ∕. Ene Jainko, salba nazazu zeure izenagatik,
defendatu nire auzia zeure ahalmenaz.
Entzun, ene Jainko, nire oitza,
makurtu belarria nire ahoko hitzetara. ∕.

- ∕. Nire aurka jaiki dira **har**roak
eta ni hil nahian dabilta gogor**za**leak,
Jainkoaren axolar**rik** gabe. ∕.
- ∕. Baina nik Jainkoa dut lag**unt**zaile,
Jauna neure biziaren **ba**besle.
Sakrifizioak eskainiko dizkizut bihotz-**bi**hotzez,
zure izena goretsiko, Jauna, ona zare**la**ko. ∕.

Bigarren irakurgaia (St 3, 16—4, 3)

Santiago Apostoluaren gutunetik

Senide maiteok: Bekaizkeria eta norgehiagokeria diren tokian, han dira nahasmendua eta era guztietako gaiztakeriak. Goitik datorren jakinduria, berriz, garbia da lehenik; gainera, baketsua, bihozbera, amore-emailea, errukitsua eta fruitu onak dakartzana, alderdikierarik eta itxurazalekeriarik gabea. Bakegileek bakean ereiten dute eta fruitutzat zuzentasuna biltzen.

Nondik sortzen dira zeuen artean dituzuen haserreak eta borrokak? Ez ote zuen barruan borrokan dabiltzan grina txarretatik? Zerbait irrikatu eta eskuratu ezin duzuenean, hilketak egiten dituzue; zerbait gutiziatu eta lortu ezin duzuenean, liskarra sortu eta borroka egiten duzue. Ez badaukazue, eskatzen ez duzuelako da; eskatu eta hartzen ez baduzue, gaizki eskatzen duzuelako da, zeuen grina txarrak asetzeko eskatzen duzuelako.

Aleluia (Ik. 2 Ts 2, 14)

∞. Honetarako deitu gaitu Jainkoak Berri Onaren bidez,
Jesu Kristo gure Jaunaren aintza eskuratzeko. ∞.

Ebanjelioa (Mk 9, 30-37)

Homiliarako argibideak

Zergatik ahazten gara hartaz?

Jerusalemerako bidean, ikasleei irakaspena ematen jarraitu du Jesusek, espero dion zoriaz. Beste behin esan die gizon-emakumeen esku utziko dutela eta hauek hilko, baina Jainkoak piztuko. Markosek dio «ezin ziotela ulertu baina beldurra ematen ziela galdetzeak». Ez da gauza zaila, hitz hauetan garai guztietako kristauen pobretasuna sumatzea. Ezin ulertu dugu Jesus, eta beldurra ematen digu haren mezuan sakontzeak.

Kafarnaumera iristean, Jesusek galdetu die: «*Zein hika-mika zenuten bidean?*». Eta ikasleak isilik. Lotsa dira. Markosek esaten digu, beren artean handiena zein ote zen zutela eztabaida, bidean. Benetan, lotsatzekoa da Gurutziltzatuko dutena halako ikasleez inguratua ikustea: halako handinahi zoroa bizi dutenez. Eta zein dugu gaur egun eztabaidagai Elizan, Jesusi jarraiki gabiltzala?

Etxera iristean, irakaspen bat eman nahi die Jesusek. Premiazkoa dute. Hona Jesusen lehen hitzak: «*Lehena izan nahi duena, izan bedi guztien artean azkena eta guztien zerbitzaria*». Jesusi jarraituz doan taldean, gailendu eta besteak baino handiago izan nahi duenak, azkena behar du izan, guztietan azkena; horrela ikusi ahal izango du zein premia duten, horrela izan ahalko da guztien zerbitzari.

Egiazko handitasuna zerbitzari izatean datza. Jesusentzat, lehena ez da garrantzizko kargua duen bat, baizik eta gainerakoen zerbitzari eta laguntzaile bizi dena. Lehenak,, Elizan, ez dira hierarkak, baizik jende xume hori, bidean aurkitzen duenari lagunduz bizi den hori. Ez ginateke horretaz ahaztu behar.

Jesusen ustez, guztiak besteengan pentsatuz bizi diren pertsonen gune izan beharko luke Elizak. Gure behar handiena lukeen jendeari adi bizi garen elkarte. Ez da Jesusen ameskeria. Harentzat hain garrantzizkoa da hori, non etsenplu bizi bat emango baitie.

Eseri eta dei egin die ikasleei. Gero, haur bat hurbildu eta guztien artean ezarri du, arreta harengan ipin dezaten. Apostolutar Elizaren erdian haur horrek egon beharko luke beti, jende ahul eta ezinduaren sinbolo: sostengu, babes eta arreta-premia dutenen sinbolo. Ez luke egon behar kanpoan, Jesusen Elizaren atarian. Gure arretaren xede izan behar luke.

Ondoren, haurra besarkatu du Jesusek. Ikasleek hori beti gogoan izan dezaten nahi du: ahulekin bat eginik. Eta esan die: «*Haur hau bezalako bat nire izenean onartzen duenak, ni neu onartzen nau, eta ni neu onartzen nauenak, ni neu bidali nauena onartzen du*».

Begi-bistakoa da Jesusen irakaspena: Jainkoa onartzeko bidea, haren Seme Jesus onartzea da: jende xume, babesgabe, behartsu eta ezinduagan presente dagoen Jesus onartzea. Zergatik gara ahazten horretaz? Zer dugu Elizaren erdian, jada ez badago Jesus txiki direnekin bat egina?

Jainkoaren herriaren otoitza

Senideok: egin dezagun otoitz gizakien alde eta beraien beharren alde, denek izan dezaten gure maitasunaren laguntza:

- Aita Santuak, gotzainek eta apaizek, zerbitzu jarreraz eta apaltasunez zaindu dezaten beren ardurapeko artaldea.
- Herrietako gobernarien alde: guztien ona bila dezaten, ondasunak banatzen asma dezaten eta denontzat zuzentasuna, ongizatea, bakea eta askatasuna bidera ditzaten.
- Gosea edo bestelako beharrak dituztenen alde, gaixorik eta ezinduta bizi direnen alde, etxetik urrun edota bakardadean daudenen alde.
- Hemen gaudenok, Espiritu Santuaz beterik eta fedean sendotuta on egiten saia gaitezen beti munduaren onerako.

Azkenekoak lehenengo egiten dituzun Jainkoa, haurrak egin dituzu ikasleentzat jarraibide; emaguzu goiko jakinduria, Zure Semearen hitza onar dezagun, eta jakin, lehenengo izan nahi duenak guztien zerbitzari izan behar duela. Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Jaunartze-ondorengo otoitza

**Indarberritu, Jauna, etengabe zeure laguntzaz
sakramentu honetan janaritu dituzunak;
ospakizunean ez ezik bizitzan ere
zure salbamen-egintzaren fruituak jaso ditzaten.
Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.**